

Wyrok
Postanowienie jest prawomocny(e) od dnia 24 lutop 2022 r.
podpis sędziego / referendarza sądowego

[Handwritten signature]

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 stycznia 2022 roku

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Łodzi – Wydział III
w składzie następującym:

Przewodnicząca	Sędzia WSA Monika Krzyżaniak
Sędziowie	Sędzia NSA Teresa Rutkowska (spr.) Sędzia NSA Janusz Nowacki
Protokolant	asystent sędziego Agata Zarychta

po rozpoznaniu na rozprawie
w dniu 12 stycznia 2022 roku
sprawy ze skargi Wojewody Łódzkiego
na uchwałę Rady Miejskiej w Pabianicach
z dnia 24 czerwca 2021 roku
nr XXXVI/377/21

w przedmiocie określenia tygodniowego obowiązkowego wymiaru godzin zajęć nauczycieli szkół, nauczycieli przedszkoli pracujących z grupami obejmującymi dzieci 6-letnie i dzieci młodsze zatrudnionych w szkołach i przedszkolach oraz obniżenia tygodniowego obowiązkowego wymiaru godzin zajęć nauczycieli zajmujących stanowiska kierownicze w przedszkolach, szkołach i zespołach szkół, dla których organem prowadzącym jest Miasto Pabianice

1. stwierdza nieważność § 2 i § 3 zaskarżonej uchwały;
2. zasądza od Miasta Pabianice na rzecz Wojewody Łódzkiego kwotę 480 (czterysta osiemdziesiąt) złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania.

Na oryginalne właściwe podpisy
Za zgodność świadczą:

Sekretarz sądowy

Aneta Lubasińska

UZASADNIENIE

Pismem z 18 sierpnia 2021 r. Wojewoda Łódzki, działając na podstawie art. 93 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2021 r. poz. 1372), wniósł do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Łodzi skargę na uchwałę Rady Miejskiej w Pabianicach z 24 czerwca 2021 r. Nr XXXVI/377/21 w sprawie określenia tygodniowego obowiązkowego wymiaru godzin zajęć nauczycieli szkół, nauczycieli przedszkoli pracujących z grupami obejmującymi dzieci 6-letnie i dzieci młodsze zatrudnionych w szkołach i przedszkolach oraz obniżenia tygodniowego obowiązkowego wymiaru godzin zajęć nauczycieli zajmujących stanowiska kierownicze w przedszkolach, szkołach i zespołach szkół, dla których organem prowadzącym jest Miasto Pabianice - w części, tj. w zakresie rozstrzygnięcia zawartego w § 2 i § 3 uchwały. Zarzucając tym zapisom istotne naruszenie prawa, tj. art. 30 ust. 6 oraz art. 35 ust. 1, 2 i 4 ustawy z dnia 26 stycznia 1982 r. - Karta Nauczyciela (Dz. U. z 2019 r. poz. 2215 z późn. zm.), wniósł o stwierdzenie ich nieważności oraz o zasądzenie na swą rzecz kosztów postępowania według norm przepisanych.

W uzasadnieniu skargi Wojewoda Łódzki wskazał, że zawiadomieniem o wszczęciu postępowania nadzorczego z 6 lipca 2021 r. powiadomił Radę Miejską w Pabianicach o wątpliwościach dotyczących zapisów § 2 i § 3 zaskarżonej uchwały. W wyjaśnieniach udzielonych 13 lipca 2021 r. Przewodniczący Rady Miejskiej w Pabianicach po konsultacji z Prezydentem Miasta Pabianice podzielił uwagi organu nadzoru i poinformował, że uchwała uwzględniająca zastrzeżenia organu nadzoru zostanie podjęta na najbliższej sesji. Wobec braku podjęcia uchwały zmieniającej przedmiotową uchwałę na sesji Rady Miejskiej w Pabianicach w dniu 16 sierpnia 2021 r., organ nadzoru uznał za zasadne zaskarżenie do sądu § 2 i § 3 przedmiotowej uchwały.

Następnie skarżący wyjaśnił, że w art. 30 ust. 6 ustawy Karta Nauczyciela ustawodawca przesądza, że szczegółowe warunki obliczania i wypłacania wynagrodzenia za godziny ponadwymiarowe i godziny doraźnych zastępstw są jedną z kwestii, którą organ prowadzący szkołę będący jednostką samorządu terytorialnego

określa w drodze tzw. regulaminu wynagradzania nauczycieli. Prawodawca posługując się w tym przepisie jednoznacznym zwrotem „określa”, nie pozostawił w tym względzie swobody dla organu prowadzącego. Z tych przyczyn, w ocenie skarżącego, zapisy § 2 i § 3 pozostają poza materialem do uregulowania w uchwale dotyczącej tygodniowego obowiązkowego wymiaru godzin nauczycieli i obniżek tego wymiaru dla nauczycieli zajmujących stanowiska kierownicze, która ma inny charakter i wynika z upoważnienia ustawowego zawartego w art. 42 ust. 7 ustawy Karta Nauczyciela. Tym samym Rada Miejska w Pabianicach naruszyła delegację zawartą w art. 30 ust. 6 ustawy Karta Nauczyciela.

Organ nadzoru wskazał również, że nawet przyjmując, iż organ prowadzący ureguluje regulamin wynagradzania nauczycieli oraz tygodniowy obowiązkowy wymiar godzin zajęć nauczycieli w jednym akcie prawnym, to wówczas taka uchwała musiałaby mieć charakter kompleksowy, a więc także zawierać wszystkie pozostałe elementy wymienione w art. 30 ust. 6 ustawy Karta Nauczyciela. W przedmiotowej sprawie taka sytuacja nie miała miejsca.

Ponadto Wojewoda Łódzki wskazał, że Rada Miejska w Pabianicach w § 3 ust. 1 i 4 zaskarżonej uchwały dokonała niedozwolonej modyfikacji przepisów ustawowych. W § 3 ust. 1 przedmiotowej uchwały Rada Miejska zmieniła sens przepisu art. 35 ust. 1 ustawy Karta Nauczyciela, który stanowi, że w szczególnych wypadkach, podyktowanych wyłącznie koniecznością realizacji programu nauczania, nauczyciel może być obowiązany do odpłatnej pracy w godzinach ponadwymiarowych zgodnie z posiadaną specjalnością, których liczba nie może przekroczyć 1/4 tygodniowego obowiązkowego wymiaru godzin zajęć. Przydzielenie nauczycielowi większej liczby godzin ponadwymiarowych może nastąpić wyłącznie za jego zgodą, jednak w wymiarze nieprzekraczającym 1/2 tygodniowego obowiązkowego wymiaru godzin zajęć. Zapis § 3 ust. 1 zaskarżonej uchwały pomija m.in. obowiązkową zgodę nauczyciela na przydzielenie godzin ponadwymiarowych powyżej 1/4 tygodniowego obowiązkowego wymiaru godzin zajęć do ustawowego limitu 1/2, czy też fakt, że kobiecie w ciąży, osobie wychowującej dziecko do lat 4 oraz nauczycielowi w trakcie odbywania stażu nie przydziela się pracy w godzinach ponadwymiarowych bez ich zgody (art. 35 ust. 4 ustawy Karta Nauczyciela). W podobny sposób poprzez zapis § 3 ust. 4 zaskarżonej

uchwały został zmodyfikowany art. 35 ust. 2 ustawy Karta Nauczyciela, który zawiera definicję legalną godziny ponadwymiarowej. Zgodnie z tą definicją przez godzinę ponadwymiarową rozumie się przydzieloną nauczycielowi godzinę zajęć dydaktycznych, wychowawczych lub opiekuńczych powyżej tygodniowego obowiązkowego wymiaru godzin zajęć dydaktycznych, wychowawczych lub opiekuńczych. Tymczasem, w § 3 ust. 4 przedmiotowej uchwały pominięto godziny zajęć wychowawczych lub opiekuńczych.

W związku z powyższym, zdaniem organu nadzoru, zapisy § 2 i § 3 przedmiotowej uchwały w sposób istotny naruszają art. 30 ust. 6, a także art. 35 ust. 1, 2 i 4 ustawy Karta Nauczyciela, co uzasadnia stwierdzenie ich nieważności.

W odpowiedzi na skargę Rada Miejska w Pabianicach wskazała, że na sesji w dniu 16 września 2021 r. podjęła uchwałę Nr XXXVIII/390/2021 zmieniającą zaskarżoną uchwałę z 24 czerwca 2021 r. Nr XXXVI/377/2021, uchylając tym samym kwestionowane przez Wojewodę Łódzkiego zapisy § 2 i § 3.

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Łodzi zważył, co następuje:

Skarga zasługuje na uwzględnienie.

Stosownie zaś do treści art. 1 ustawy z dnia 25 lipca 2002 r. Prawo o ustroju sądów administracyjnych (t.j. Dz. U. z 2021 r. poz. 137), sądy administracyjne sprawują wymiar sprawiedliwości między innymi poprzez kontrolę legalności działalności administracji publicznej. Zgodnie z art. 3 § 1 w zw. z § 2 pkt 5 i 6 p.p.s.a. zakres kontroli administracji publicznej obejmuje także orzekanie w sprawach skarg na akty prawa miejscowego oraz inne akty organów jednostek samorządu terytorialnego. Stosownie do treści art. 147 § 1 p.p.s.a. sąd uwzględniając skargę na uchwałę lub akt, o których mowa w art. 3 § 2 pkt 5 i 6, stwierdza nieważność tej uchwały lub aktu w całości lub w części albo stwierdza, że zostały wydane z naruszeniem prawa, jeżeli przepis szczególny wyłącza stwierdzenie ich nieważności

W niniejszej sprawie kognicji Sądu poddana została uchwała Rady Miejskiej w Pabianicach z 24 czerwca 2021 r. Nr XXXVI/377/21 w sprawie określenia tygodniowego obowiązkowego wymiaru godzin zajęć nauczycieli szkół, nauczycieli przedszkoli pracujących z grupami obejmującymi dzieci 6-letnie i dzieci młodsze zatrudnionych w

szkołach i przedszkolach oraz obniżenia tygodniowego obowiązkowego wymiaru godzin zajęć nauczycieli zajmujących stanowiska kierownicze w przedszkolach, szkołach i zespołach szkół, dla których organem prowadzącym jest Miasto Pabianice. Zaskarżona uchwała, podjęta na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t.j. Dz. U. z 2020 r. poz. 713, poz. 1378) oraz art. 42 ust. 7 pkt 3 lit. b i c ustawy z dnia 26 stycznia 1982 r. - Karta Nauczyciela (t.j. Dz.U. z 2019 r. poz. 2215 oraz z 2021 r. poz. 4), stanowi akt prawa miejscowego.

Przypomnieć należy, że art. 40 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym przyznaje gminie prawo stanowienia aktów prawa miejscowego obowiązujących na obszarze gminy na podstawie upoważnień ustawowych. Zgodnie z art. 87 ust. 2 Konstytucji RP akty prawa miejscowego są źródłami powszechnie obowiązującego prawa na obszarze działania organów, które je ustanowiły. Akty prawa miejscowego jako akty prawa powszechnie obowiązującego mają charakter generalny i abstrakcyjny i obejmują swoim zasięgiem wszystkie podmioty funkcjonujące na obszarze ich obowiązywania. Zawarte w zaskarżonej uchwale normy prawne określające tygodniowy obowiązkowy wymiar godzin zajęć nauczycieli szkół, nauczycieli przedszkoli pracujących z grupami obejmującymi dzieci 6-letnie i dzieci młodsze zatrudnionych w szkołach i przedszkolach oraz obniżenia tygodniowego obowiązkowego wymiaru godzin zajęć nauczycieli zajmujących stanowiska kierownicze w przedszkolach, szkołach i zespołach szkół, dla których organem prowadzącym jest Miasto Pabianice niewątpliwie mają charakter norm generalnych, wyznaczających adresatom tych norm określony sposób zachowania oraz charakter powszechny na terenie gminy i wywołujący określone skutki prawne.

Podkreślić również należy, że zgodnie z zasadą praworządności organy władzy publicznej działają w granicach i na podstawie obowiązującego prawa. Zasadę tę wyraża art. 7 Konstytucji RP. Przepis ten zawiera normę zakazującą domniemywania kompetencji organu i tym samym nakazuje, by wszelkie działania organu władzy publicznej były oparte na wyraźnie określonej normie kompetencyjnej. Normy upoważniające powinny być interpretowane w sposób ścisły i literalny. Zakazuje się dokonywania wykładni rozszerzającej przepisów kompetencyjnych oraz wyprowadzania kompetencji w drodze analogii. Zgodnie z art. 94 Konstytucji RP organy samorządu terytorialnego ustanawiają akty prawa miejscowego na podstawie i w granicach

upoważnień zawartych w ustawie. Oznacza to, że regulacje zawarte w akcie prawa miejscowego mają na celu jedynie "uzupełnienie" przepisów powszechnie obowiązujących rangi ustawowej, kształtujących prawa i obowiązki ich adresatów. Za niedopuszczalne uznać należy zarówno pomijanie przez radę gminy materii przekazanej temu organowi do uregulowania na mocy delegacji ustawowej, jak również regulowanie raz jeszcze tego, co zostało już uregulowane w źródle prawa powszechnie obowiązującego, bądź modyfikowanie przepisu ustawowego przez akt wykonawczy niższego rzędu, co możliwe jest tylko w granicach wyraźnie przewidzianego upoważnienia ustawowego. Każde unormowanie wykraczające poza udzielone upoważnienie ustawowe należy uznać za naruszenie normy upoważniającej i zarazem naruszenie konstytucyjnych warunków legalności aktu prawa miejscowego wydanego na podstawie upoważnienia ustawowego. Tego rodzaju wykroczenie przez organ uchwałodawczy poza granice upoważnienia ustawowego do wydawania aktu prawa miejscowego należy ocenić jako istotne naruszenie prawa, skutkujące nieważnością wadliwego przepisu prawa miejscowego (por. wyroki NSA: z 23 czerwca 2014 r., sygn. akt II OSK 3140/13, z 7 kwietnia 2010 r., sygn. akt II OSK 170/10, z 10 listopada 2009 r., sygn. akt II OSK 1256/09, z 30 września 2009 r., sygn. akt II OSK 1077/09, dostępne w Centralnej Bazie Orzeczeń Sądów Administracyjnych, www.orzeczenia.nsa.gov.pl, dalej: CBOSA).

Ustanawiając sankcję nieważności jako następstwo naruszenia przepisu prawa, ustawodawca nie określił rodzaju naruszenia prawa, które prowadziłoby do zastosowania tej sankcji. W tym zakresie należy odwołać się do przepisów ustawy o samorządzie gminnym. Na gruncie przepisów tej ustawy przewidziane zostały dwa rodzaje naruszeń prawa, które mogą być wywołane przez ustanowienie aktów uchwalanych przez organy gminy: naruszenia istotne lub nieistotne (art. 91 ustawy). Brak jest jednak ustawowego zdefiniowania obu naruszeń, co stwarza konieczność sięgnięcia do stanowiska wypracowanego w tym zakresie w doktrynie i w orzecznictwie. Za "istotne" naruszenie prawa uznaje się uchybienie, prowadzące do skutków, które nie mogą być tolerowane w demokratycznym państwie prawnym. Do nich zalicza się między innymi naruszenie przepisów prawa ustrojowego oraz prawa materialnego, a także przepisów regulujących procedury podejmowania

uchwał (por. M. Stahl, Z. Kmieciak, Akty nadzoru nad działalnością samorządu terytorialnego w świetle orzecznictwa NSA i poglądów doktryny, Samorząd Terytorialny 2001, z. 1-2, s. 101-102). W judykaturze za istotne naruszenie prawa, będące podstawą do stwierdzenia nieważności aktu, uznaje się takiego rodzaju naruszenia prawa jak: podjęcie uchwały przez organ niewłaściwy, brak podstawy do podjęcia uchwały określonej treści, niewłaściwe zastosowanie przepisu prawnego będącego podstawą podjęcia uchwały, naruszenie procedury podjęcia uchwały (por. wyroki NSA: z 11 lutego 1998 r. sygn. akt II SA/Wr 1459/97, Lex nr 33805; z 8 lutego 1996 r. sygn. akt SA/Gd 327/95, Lex nr 25639). Stwierdzenie nieważności uchwały może nastąpić tylko wtedy, gdy uchwała pozostaje w wyraźnej sprzeczności z określonym przepisem prawnym, co jest oczywiste i bezpośrednie oraz wynika wprost z treści tego przepisu. Z kolei naruszenia o charakterze nieistotnym są jedynie przesłanką do wskazania, że akt został wydany z naruszeniem prawa, ale nie stanowią przesłanki do stwierdzenia jego nieważności.

Materialnoprawną podstawę podjęcia zaskarżonej uchwały stanowił art. 42 ust. 7 pkt 3 lit. b i c ustawy z dnia 26 stycznia 1982 r. - Karta Nauczyciela (t.j. Dz.U. z 2019 r. poz. 2215 ze zm.), zgodnie z którym organ prowadzący szkołę lub placówkę określa tygodniowy obowiązkowy wymiar godzin zajęć pedagogów, psychologów, logopedów, terapeutów pedagogicznych, doradców zawodowych, z wyjątkiem nauczycieli zatrudnionych w poradniach psychologiczno-pedagogicznych, z tym że wymiar ten nie może przekraczać 22 godzin, oraz nauczycieli przedszkoli i innych placówek przedszkolnych pracujących z grupami obejmującymi dzieci 6-letnie i dzieci młodsze, z tym że wymiar ten nie może przekraczać 25 godzin.

W § 2 zaskarżonej uchwały Rada Miejska w Pabianicach określiła, że nauczycielom realizującym w ramach stosunku pracy obowiązki określone dla stanowisk o różnym tygodniowym obowiązkowym wymiarze godzin zajęć tygodniowy obowiązkowy wymiar godzin zajęć ustala się jako ilorz łącznej liczby realizowanych godzin i sumy części etatów realizowanych w ramach poszczególnych tygodniowych wymiarów godzin zajęć, przy czym wynik zaokrągla się do pełnych godzin w ten sposób, że czas zajęć do pół godziny pomija się, a powyżej pół godziny liczy się za pełną godzinę. Godziny wliczone ponad ten wymiar stanowią godziny ponadwymiarowe. Z kolei w § 3 ust.1-5

uchwały przyjęto, że określony dla nauczyciela na zasadach zawartych w § 2 tygodniowy wymiar godzin zajęć różny w poszczególnych okresach roku szkolnego nie może w okresach realizacji zwiększonego wymiaru godzin zajęć przekraczać z tego tytułu 1,5 etatu. Plan zajęć ustalony według zasad, o których mowa w § 2, powinien być określony dla każdego nauczyciela w planie organizacyjnym na dany rok szkolny i podany nauczycielowi do wiadomości przed rozpoczęciem roku szkolnego. Odpowiedzialnym za prawidłowe ustalenie pensum dla nauczyciela, o którym mowa w § 2 jest dyrektor szkoły zatrudniającej nauczyciela. Godziną ponadwymiarową jest każda godzina dydaktyczna realizowana przez nauczyciela powyżej ustalonego dla danego okresu obowiązującego nauczyciela tygodniowego wymiaru godzin zajęć dydaktycznych. Dla nauczycieli zatrudnionych w niepełnym wymiarze zajęć, realizujących różny wymiar zajęć w poszczególnych okresach roku szkolnego, w umowie o pracę należy określić liczbę godzin zajęć przypadającą na poszczególne okresy zatrudnienia.

W ocenie Sądu kwestionowana uchwała w części obejmującej zaskarżone przez Wojewodę Łódzkiego postanowienia § 2 i § 3 nie odpowiada przepisom prawa, bowiem wykracza poza zakres ustawowego upoważnienia i w sposób niedozwolony modyfikuje regulację ustawową.

Po pierwsze w powołanych zapisach uchwały Rada Miejska w Pabianicach uregulowała warunki obliczania godzin ponadwymiarowych. Tymczasem kwestia ta nie mieści się w delegacji ustawowej do wydania uchwały dotyczącej tygodniowego obowiązkowego wymiaru godzin zajęć nauczycieli oraz obniżenia tego wymiaru dla nauczycieli zajmujących stanowiska kierownicze, która zawarta została w art. 42 ust. 7 ustawy Karta Nauczyciela. Zagadnienie to podlega natomiast uregulowaniu przez organ prowadzący szkołę w drodze tzw. regulaminu wynagradzania nauczycieli wydawanym na podstawie art. 30 ust. 6 ustawy Karta Nauczyciela.

Zgodzić się również należy z organem nadzoru, że w § 3 ust. 1 i 4 zaskarżonej uchwały Rada Miejska w Pabianicach dokonała niedozwolonej modyfikacji oraz powtórzenia przepisów ustawowych. Mianowicie w § 3 ust. 1 zaskarżonej uchwały w sposób odmienny niż uczynił to ustawodawca uregulowała kwestię pracy nauczycieli będących adresatem uchwały w godzinach ponadwymiarowych. W art. 35 ust. 1 ustawy

Karta Nauczyciela ustawodawca określił, że w szczególnych wypadkach, podyktowanych wyłącznie koniecznością realizacji programu nauczania, nauczyciel może być obowiązany do odpłatnej pracy w godzinach ponadwymiarowych zgodnie z posiadaną specjalnością, których liczba nie może przekroczyć 1/4 tygodniowego obowiązkowego wymiaru godzin zajęć. Przydzielenie nauczycielowi większej liczby godzin ponadwymiarowych może nastąpić wyłącznie za jego zgodą, jednak w wymiarze nieprzekraczającym 1/2 tygodniowego obowiązkowego wymiaru godzin zajęć. Natomiast w § 3 ust. 1 zaskarżonej uchwały, określając górną granicę zwiększonego tygodniowego wymiaru godzin zajęć nauczycieli, organ pominął określony w powyższym przepisie ustawy obowiązek uzyskania zgody nauczyciela na przydzielenie godzin ponadwymiarowych powyżej 1/4 tygodniowego obowiązkowego wymiaru godzin zajęć. Ponadto nie uwzględnił również regulacji art. 35 ust. 4 ustawy Karta Nauczyciela, w świetle której kobiecie w ciąży, osobie wychowującej dziecko do lat 4 oraz nauczycielowi w trakcie odbywania stażu nie przydziela się pracy w godzinach ponadwymiarowych bez ich zgody. Powyższe normy ustawowe w sposób kategoryczny uregulowały kwestie związane z wykonywaniem przez nauczycieli pracy w godzinach ponadwymiarowych. Kwestie te zostały unormowane w sposób uniemożliwiający wprowadzanie jakichkolwiek modyfikacji, czego nie dostrzegł organ prowadzący szkołę w niniejszej sprawie.

Zauważyć również trzeba, że w § 3 ust. 4 zaskarżonej uchwały Rada Miejska w sposób nieuprawniony zdefiniowała pojęcie godziny ponadwymiarowej, podczas gdy art. 35 ust. 2 ustawy Karta Nauczyciela zawiera już legalną definicję godziny ponadwymiarowej. Co istotne organ uchwałodawczy w treści § 3 ust. 4 zaskarżonej uchwały w sposób znaczący zmodyfikował ustawowe pojęcie godziny ponadwymiarowej, przyjmując, że przez taką godzinę należy rozumieć każdą godzinę dydaktyczną realizowaną przez nauczyciela powyżej ustalonego dla danego okresu obowiązującego nauczyciela tygodniowego wymiaru godzin zajęć dydaktycznych. Pomińnięte zostały zatem w treści powyższego zapisu uchwały godziny zajęć wychowawczych i opiekuńczych powyżej tygodniowego obowiązkowego wymiaru godzin zajęć, które zgodnie z definicją art. 35 ust. 2 Karty Nauczyciela zaliczane są również do godzin ponadwymiarowych.

Zdaniem Sądu w rozpoznawanej sprawie nie wystąpiły okoliczności uzasadniające umorzenie postępowania sądoadministracyjnego z uwagi przyjęcie przez Radę Miejską w Pabianicach uchwały z 16 września 2021 r. Nr XXXVIII/390/2021, mocą której uchylono § 2 i 3 zaskarżonej uchwały, eliminując tym samym z obrotu prawnego zakwestionowane przez Wojewodę Łódzkiego zapisy. Podkreślić bowiem należy, że skutki prawne zmiany bądź uchylecia aktu i stwierdzenia jego nieważności są odmienne. Stwierdzenie nieważności aktu prawa miejscowego wywołuje skutek ex tunc, a więc od momentu podjęcia uchwały, wobec której stwierdzono nieważność, odpowiednio w całości lub części. Natomiast uchylene, czy zmiana stwierdzone w danym akcie nie wywołują wstecznego skutku tylko skutek ex nunc (na przyszłość), co może mieć znaczenie dla czynności prawnych podjętych na podstawie tego aktu (por. wyroki NSA z 11 grudnia 2019 r., sygn. akt II GSK 1316/19 i z 27 września 2007 r., sygn. akt II OSK 1046/07; wyroki WSA: w Gdańsku z 9 września 2020 r., sygn. akt II SA/Gd 40/20, w Lublinie z 26 marca 2013 r., sygn. akt II SA/Lu 92/13, dostępne w CBOSA). Zatem zmiana lub uchylene uchwały podjętej przez organ jednostki samorządu terytorialnego w sprawie z zakresu administracji publicznej nie czyni zbędnym wydania przez sąd administracyjny wyroku, jeżeli zaskarżona uchwała może być stosowana do sytuacji z okresu poprzedzającego jej uchylene lub zmianę. Innymi słowy uchylene zaskarżonej uchwały, bądź jej poszczególnych przepisów przez organ, który ją podjął, czy też utrata jej mocy obowiązującej przed wydaniem wyroku nie może skutkować bezprzedmiotowością skargi i koniecznością umorzenia postępowania sądowego, jeśli istnieją podstawy do stwierdzenia, że jej treść naruszała w sposób istotny przepisy powszechnie obowiązującego prawa. W niniejszej sprawie zaskarżona uchwała Rady Miejskiej w Pabianicach z 24 czerwca 2021 r. Nr XXXVI/377/21 weszła w życie po upływie 14 dni od dnia jej ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Łódzkiego (Dz. Urz. Woj. Łódzkiego poz. 3182), tj. z dniem 1 września 2021 r. Z kolei uchwała Rady Miejskiej w Pabianicach z 16 września 2021 r. Nr XXXVIII/390/2021, mocą której uchylono § 2 i 3 zaskarżonej uchwały, opublikowana została z Dzienniku Urzędowym Województwa Łódzkiego pod pozycją 4571 i weszła w życie z dniem 22 października 2021 r. Wobec powyższego zaskarżone przez Wojewodę Łódzkiego przepisy uchwały z 24 czerwca 2021 r. obowiązywały i wywoływały skutki prawne w

okresie od 1 września 2021 r. do 22 października 2021 r. Z tej przyczyny koniecznym stało się wyeliminowanie wadliwych przepisów zaskarżonej uchwały Rady Miejskiej w Pabianicach z 24 czerwca 2021 r. ze skutkiem ex tunc poprzez stwierdzenie ich nieważności.

Z powyżej wskazanych względów, z uwagi na istotne naruszenia prawa w § 2 i 3 zaskarżonej uchwały, na podstawie art. 147 § 1 p.p.s.a. Sąd stwierdził nieważność zaskarżonej uchwały w zaskarżonej części. O kosztach postępowania, na które składa się wynagrodzenie profesjonalnego pełnomocnika w kwocie 480 zł, orzeczono na podstawie art. 200 w zw. z art. 205 § 2 p.p.s.a. w zw. z § 14 ust. 1 pkt 1 lit. c rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. z 2018 r. poz. 265).

Na oryginale właściwe podpisy
Za zgodność świadczy:

Sekretarz sądowy

Aneta Lubasińska